

haven aan de IJssel en een schutsluis. Dit was één van de redenen het bureau in Deventer te vestigen.

Ik meen te mogen zeggen dat Witteveen aan dit bureau wel gelukkige jaren heeft beleefd, al bleef het vertrek uit Rotterdam schrijnen.

In de samenwerking toonde hij zich een man met een vrije geest, een grote visie en groot gezag.

Een kleine opdracht van Bergen op Zoom voor een rapport over het voor een sluis te kiezen deurtype, was voldoende om hem aan het denken te zetten over het eigenlijke erachter liggende hoofdprobleem en zo bracht hij met houtskool en krijt de Theodorushaven in eerste aanzet op papier. En het was helemaal-Witteveen om dan in de middag even de opdrachtgevers op te bellen of ze even naar Deventer wilden komen om vanavond en vannacht eens over dat plan te praten.

'Life with Father', zoals zijn jongere medewerkers toen, naar een destijds bekend boek, zeiden, was natuurlijk niet altijd gemakkelijk, want zijn macht om de gang der dingen te laten verlopen, zoals hij dat goeddacht, verdroeg tegenwerpingen niet zo gemakkelijk. Toch wist hij dat zelf ook wel en als de spanning van het ontwerpen was weggeëbd, was hij voor alternatieven best toegankelijk en wist hij die, briljant-gevarieerd, in zijn schetsen te verwerken. Soms natuurlijk, vlogen er ook wel eens de vonken af!

In die eerste twaalf jaar van het bureau was hij de man, die alle groten van wederopbouwend Nederland kende en met wie groten in techniek en bestuur graag praatten. Dat gaf het bureau een 'Schwung' die geen ander had kunnen geven.

Vrij spoedig na 1945 verhuisde het gezin Witteveen naar Gorssel en waren alle banden met Rotterdam verbroken.

In het begin van februari 1953 was hij herstellende van een ernstige langdurige ziekte en reisden zijn vrouw en hij naar Zuid-Frankrijk om verder op te knappen. Pas later zijn ze te weten gekomen dat ze hebben gereisd met de laatste trein die de Moerdijk nog kon passeren. Kort na het passeren van hun trein overspoelde het zeewater de spoorbaan. Tot 1956 heeft hij daarna nog met al zijn energie aan de projecten van het bureau gewerkt, de esthetica en de stedenbouwkundige vraagstukken verzorgende.

Als de opdrachten belangrijk genoeg waren om door de Prins, of de Commissaris der Koningin te worden geopend of als vraagstukken met de Directeur-Generaal van de Rijkswaterstaat